

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi T. S.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w B.

z dnia 9 grudnia 2011 r., sygn. akt II Ca (...)

w sprawie z wniosku G. M.

przy uczestnictwie W. P., T. S., J. K., C. Z. i M. M.

o stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenie służebności gruntowej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 lutego 2017 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania T. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 9 września 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

1) oddała zażalenie;

**2) zasądza od T. S. na rzecz G. M., J. K., M. M. i C. Z. kwotę
240 zł (dwieście czterdzieści) tytułem kosztów postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z dnia 9 września 2016 r. odrzucił skargę uczestniczki T. S. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z 9 grudnia 2011 r. w sprawie z wniosku G. M. o zasiedzenie, uznając, że nie została ona oparta na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c.).

W zażaleniu uczestniczka zarzuciła naruszenie art. 328 § 2 w zw. z art. 361 k.p.c., polegające na pominięciu w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i nieodniesieniu się do wskazanej przez nią argumentacji, dotyczącej wykrycia nowych okoliczności uzasadniających wznowienie, a przez to błędne zastosowanie art. 410 § 1 k.p.c. w związku z art. 403 pkt 2 k.p.c., co skutkowało odrzuceniem skargi o wznowienie postępowania. Nie uwzględnił także Sąd Okręgowy, że złożone dokumenty miały jedynie uprawdopodobnić wykrycie okoliczności faktycznych i środków dowodowych, o których istnieniu nie wiedziała, a które pozostają w związku z obroną uczestniczek, i tym samym z wynikiem sprawy. Domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. W okolicznościach sprawy zasadnicze znaczenie ma zarzut naruszenia art. 410 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym uregulowaniem, sąd badający przesłankę dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania powinien ocenić, czy wskazana w niej podstawa została przewidziana ustawą i czy powołane przez skarżącego okoliczności wypełniają hipotezę któregoś z przepisów (art. 401, 401¹, 403 k.p.c.), określających ustawowe znamiona podstawy wznowienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2016 r., IV CZ 25/16, niepubl.). Analizując, czy skarga jest oparta na ustawowej podstawie wznowienia, sąd bierze pod uwagę jedynie treść twierdzeń faktycznych zawartych w skardze i odnosi ją do znamion ustawowych podstaw. Odrzucenie skargi na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. z powodu nieoparcia jej na ustawowej podstawie może nastąpić także w sytuacji, w której z samego uzasadnienia skargi w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że powołana

w niej podstawa w rzeczywistości nie wystąpiła. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie.

Powołane przez skarżącą dokumenty w postaci pism Starostwa Powiatowego w S. dnia z 21 lipca 2016 r. i z dnia 25 sierpnia 2016 r. nie mogą być uznane za nowe dowody. Wskazane w nich informacje nie zawierają okoliczności nieznanych wcześniej skarżącej w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c., skoro nie podała ona występowania przeszkód w uzyskaniu ich przed prawomocnym zakończeniem sprawy. Niezależnie od tego, w toku postępowania rozpoznawczego kwestia uprawnień Gminy S. do nieruchomości obciążonej służebnością drogi koniecznej była przedmiotem analizy, opartej także na dokumentach i wypowiedziach jej przedstawicieli. Nie było podstaw do przyjęcia, że obecnie informacje dotyczące okresu poprzedzającego nabycie tej służebności przez zasiedzenie, rzeczywiście wypełniają podstawę wznowienia postępowania przewidzianą w art. 403 § 2 k.p.c.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu, stosownie do art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

jw

l.n